Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով

ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Ս. ՄԱՐՇԱԿ
ՀՐԴԵՀ
ՓՈԽ. ԽՆԿՈ-ԱՊԵՐ
ՆԿԱՐՆԵՐԸ ՍՈՒՐՅԱՆԻՆՈՎԻ
ՊԵՏՀՐԱՏ - 1931 - ՅԵՐԵՎԱՆ
891.71Մ
Մ-38

A 26 JUN 2013
75
891.71Ս
Ս-38
4141

ՀՐԴԵՀ

Ապա նայի՛...
Մեծ շուկայի
Հրշեջ տան վերից,
Են դիտարանից,
Մի արթուն պահակ[illegible]
Ամեն ժամանակ[illegible]
Գիշեր թե ցերեկ

Աչքը հառած,
աչքը հյուսիս,
Թե արեւը,
Թե արեւմուտք,
[illegible]իտում է մեկ-մեկ—
[illegible]ուխ չի՞ յերեւում
[illegible]իկից հեռուն.

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос Библиотека
ՀՍՍՌ — Арм. ССР
им. А. Мясникяна
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎ.
59905-66

-6 NOV 2011

Մայրը մի օր
գնաց շուկա,
Իր աղջկան թե՝
Լենուչկա,
Վառարանին
մի՛ դիպչի,
Թե չէ շորդ
կկպչի։
Հենց որ մայրը
վոտը դուրս՝
Լենան չոքեց
սուս ու փուս
Վառարանի
առաջին,
Կրակն յերգեց
ականջին.—
—Այստեղ տեղս
նեղ է, նեղ,
Զուռնեմ ազատ
խաղատեղ,
Մայրիկդ քեզ
սուտ ասաց,
Լենա, Լենա,
դուռս բաց։
Լենան լսեց
կրակին.
Կրակն ընկավ
հատակին.
Առաջ այրեց
իր տակը.

Յետո տեսեք
կատակը.
Զարանճին
ալ բոցով
Վե՛ր...սեղանին
սփռոցով.
այնտեղից ել
գիժ. հասի՛,
Սենյակում շատ
կարասի.
Աթոռ, պատկեր,
վարագույր,
Առաստաղին
գնաց հյուր.

Ես խեղճ Լենան
սրտաճաք
Պո՜ւկ․․ դուրս պրծավ
դեպի բակ.
Դուռը քաշեց
յետևից,
Վոր չըռնեն
իր թևից.
Կրակը թե՝
Լենա, ո՞ւր,
Դուռը բաց, ինձ
ճամբա տուր։
Դուռն ճեղքից
ծուխ փչեց,
Լեզուն հանած
կլանչեց,
Լիզեց չարդախ
ու կտուր,
Կատվին ասաց.—
պոչդ տո՛ւր։
Դրսից անցորդ,
հարևան —
Կանչում էին —
վա՜յ, ամա՜ն․․․
Հրդեհ, հրդեհ,
ջո՜ւր, ջո՜ւր, ջո՜ւր․․․
Ջուր կրեցին
մեծ, պուճուր,
Ամեն մինը
մի բանով,
Ձեռքերն ընկած
ամանով
Տուն թափվեցին.
դե՞, հասի.
Պատուհանից
կարասի
Դեպի փողոց
շըպ-շըպտակ
Ջրում, ցեխում,
վոտի տակ
Կողով, պատկեր,
բազկաթոռ,
Վոտը կոտրած
մի աթոռ,
Լամպա, սեղան,
պրիմուս
Ցեվ ինքնայեռ
թռան դուրս։
Տունն է վառվում
հրդեհից,
Լենան չկա
մոր աչքից

Ապա նայե՛․․․
Մեծ շուկայի
Դիտարանից
Հրշեջ տան՝
Ձայն է գալիս,
Զանգ է տալիս
Տա՜ն-տա՜ն, տա՜ն-տա՜ն,
Տան-տան, տան-տան.
Ե՛յ դու հրդեհ,
Դու ջրի գաս․․․
Ա՛յ, բացվեցին
Դուռ ու դարբաս․․․

Ա՛յ, պատրաստ է
Հրշեջ քարվան
Վրան սանդուխք,
Ջրմեքենան։

Քանի շըխկ-դըխկ
Ջրով տակառ․․․
Ձիավորը —
Հեյ խաբարդար —
Սլանում է
Փող փչելով,
Մեծ փողոցի
Ուղիղ միջով
Հրշեջ խումբը
Նրա հետքով
Պղնձափայլ
Կասկաներով
Ցեկավ հասավ
Ինչպես հեղեղ
Լենայենց տուն՝
Հրդեհատեղ։

Տան առաջին
Փոշու ամպում
Ձիաները
Կանգ են առնում,
Փոկի քիթը
Վեր տնկեցին
Ու կոկորդը
Սեղմ սեղմեցին։
Ճկուն ջրփող
Դողաց դող, դող.
— Յես ճաքեցի, —
Ասաց — թո՛ղ, թո՛ղ։

Յերբ բաց թողին,
Ջուրը խփեց
Առաստաղին,
Վորտեղ տախտակ

Ծածկի գերան
Կրակի մեջ,
Բոցի բերան։
Բրիգադա,
Ավելի ջուր
Առաստաղին
Փոկով շա՛ղ տուր։

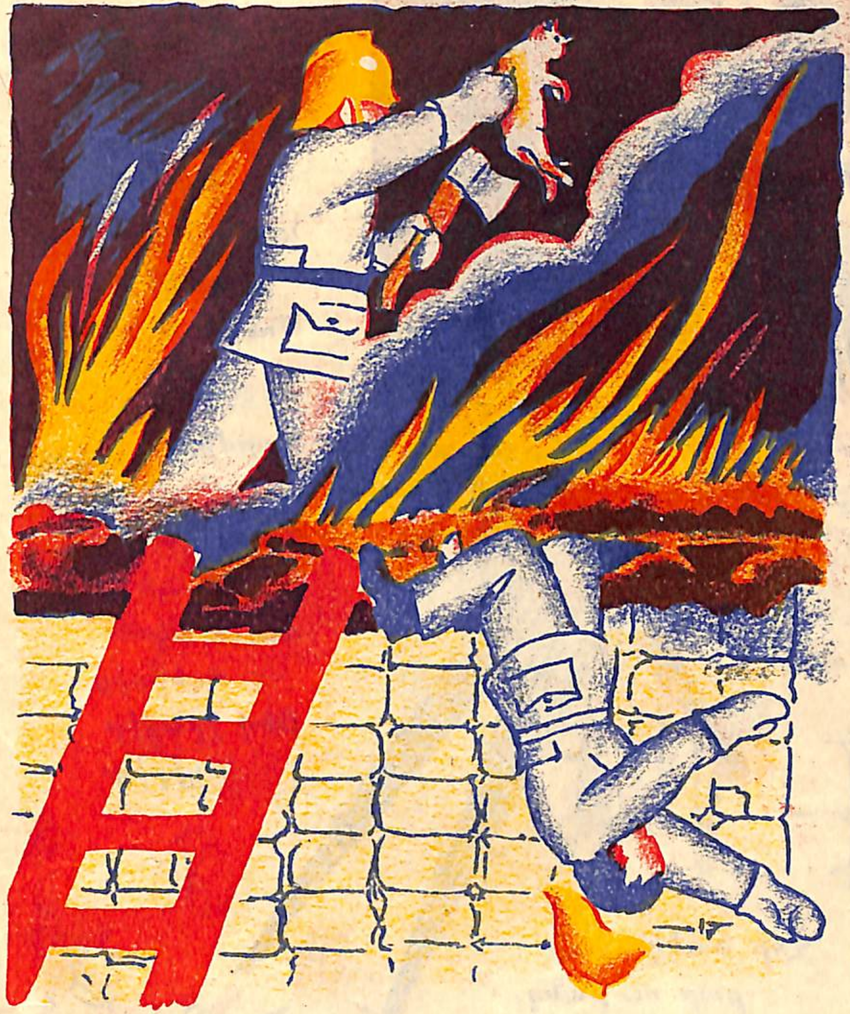

Չար կրակը
շուրջ բոլորեց,
Յերկու հրշեջ
ցած գլորեց.
Հին կացնահար
Ժիր Վոսկանին
Խեղդել ուզեց
Ծխի միջին։

Բայց Վոսկանը
Հին հրշեջ է,
Քսան տարի
Գործի մեջ է.
Քառասուն մարդ
Մահից փրկող,
Մի տասն անգամ
Կտրից ընկնող.

Վոչ մի բանից
Նա չի վախում,
Ձեռնոցներով
Բոցին թխում։
Ի՞նչն է պակաս
Քաջ Վոսկանին,
Ինչ ուզենա,
Այն էլ կանի։
Ուժեղ վոտներ,
Յերկար թևեր,
Գնում է միշտ
Պատերով վեր,
Միշտ հակառակ
Կրակ, բոցին,
Գլխին պղինձ
Ձեռքին կացին։

Մին էլ կտրից
Մի խղճուկ ձայն—
«Մյա՜ու, մյա՜ու»
Կանչում եր այն.
Բոցերով վեր
Գնաց Վոսկան.
Կատվաճուտը
Մխում — ծխում
Մոլորվել է
Տան չարդախում.
— Դու կկորչես
Այս կրակում,
Յե՛կ քեզ պահեմ
Իմ գրպանում։

Ծածկ ու գերան
ցած թափում,
Բոցը մարել
աշխատում։
Նրանց վրա
ամպի պես
Ծուխն է չոքել
սևերես։

Կարմիր լեզու
վերջին բոց,
Գալարվում ես
ինչպես ոձ,
Հալածական
տղերքից
Յեվ ջրացիր
աղիքից։

Հազար լեզու
Կարմիր բոց
Ֆշֆշում է,
ոձ է, ոձ։
Լիզում տներ
իրար կից։
Վոսկանը քաջ
ամենքից
Գործ է գնում
ուժ, յեռանդ,

Վոր ծածկն անի
քար ու քանդ,
Յելք է փնտռում
բոցերում,
— Տղե՛րք, հասե՛ք,
ձայն ածում։
Նրա կանչին
յոթ-ութ քաջ
Կացիններով
ձախ ու աջ

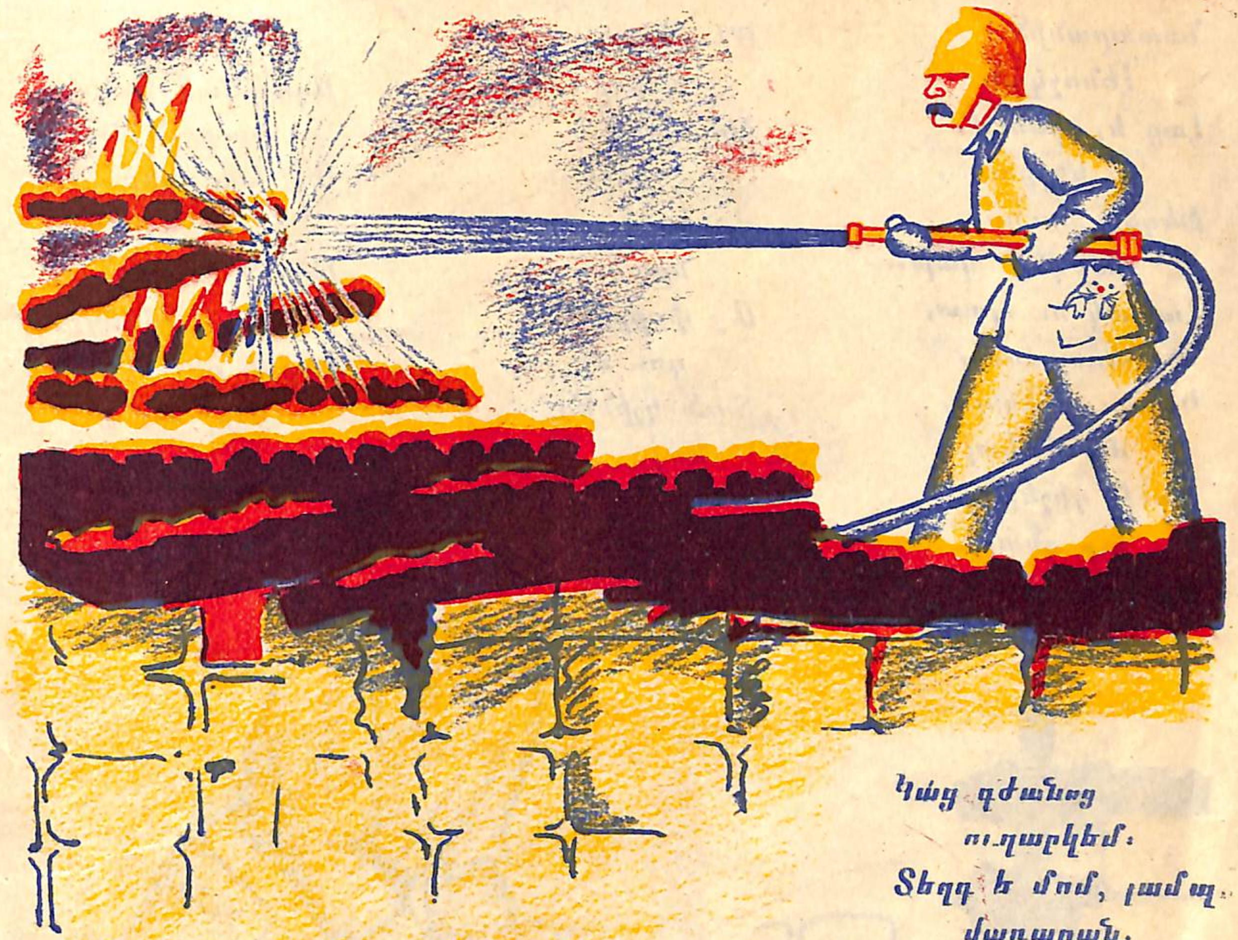

Գերանների
արանքից
Ձայն է գալիս
կրակից.—
— Ամա՛ն, Վոսկան,
խնայի՛,
Յես ել տուն-տեղ
չե՛մ այրի.
— Լռի՛ր, կրա՛կ,
այ դու նենգ.—
Վոսկանն ասաց,—
խաբվող չենք,
Կա՛ց մի գժիդ
ողակեմ,

Կա՛ց գժանոց
ուղարկեմ։
Տեղդ է մոմ, լամպ.
վառարան,
Փակ. բալանի
քո դուան.
Յերես տալու
պատուղ չես,
Վոր չափ, սահման
ճանաչես։
Կրակը վերջին
շունչն ընկավ...
Քիչ պլպլաց
ու հանգավ։

Նատարանին
Լենոչկան
Լաց է, լինում,
ու, ինչքա՜ն...
Խեղճի տունը
վառվեց, վա՜խ....
Հատակ ու պատ,
առաստաղ,
Կատու, տիկնիկ,
մահճակալ.
Մութ գիշերով
Ո՞ւր գնալ։
Իր չարության
համար, բա՞,

Ծնողներից
պատիժ կա։
Հեկեկում է
Լենոչկան
Վոսկանն ասում է
նրան.
Այ փոքրիկս,
դու մի լար,
Տուն կշինեն
ձեզ համար
Ազատված է
կատուն ձեր
Այ, համեցեք,
կատվատեր։
Լենան կատվին
փաթաթվեց,
Լացին քիչ-քիչ
վերջ տվեց։

Յետ դառնի ջա՜ն,
յետ դառնի,
Գործդ պրծար,
տուն արի:
Ջրավորը
յետ գնաց,
Հրշեջ խումբն էլ
չմնաց։
Նրա հետքով
քայլ առ քայլ
Կասկաներով
լուսափայլ
Գնում է լայն
փողոցով.
Տակառներն էլ
գոռոցով.
Այ, Վոսկանն էլ
գլուխին,
Քանի՜ այրվածք
կա դեմքին.
Ճակատ ու աչք
արնախեղդ,
Ինքը տեղով
փոշի, կեղտ.
Լավ կատարեց
իր դերը.
Նա հանգցրեց հրդեհը։

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0395184
ՀԱԱՌ-Արփ Բ

Գինը 65 կոպ.

4141

Библиотека
Института
Востоковедения
Академии Наук
СССР

С. МАРШАК
ПОЖАР
ПЕРЕВОД ХНКО-АПЕР

РИСУНКИ СУРЬЯНИНОВА

АРМЕНГИЗ-1931-ЭРИВАНЬ

Պետհրատ № 1827 Պատվեր № 6146
Տիրաժ 3000 Վրկ. Պետհրատի տպար. № 4946